

KRAJSKÝ ÚŘAD JIHMORAVSKÉHO KRAJE

Odbor dopravy

Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno

Č. j.: JMK 54905/2022

Sp. zn.: S-JMK 39342/2022/OD/VW

Brno 11.04.2022

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor dopravy jako věcně a místně příslušný odvolací orgán dle § 67 odst. 1 písm. a) zák. č. 129/2000 Sb. o krajích a § 89 odst. 1 a § 178 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád (dále též jen „správní řád“) rozhodl ve věci odvolání, které podal [REDAKCE] (dále též jen „účastník“), ze dne 23.03.2022 proti usnesení Magistrátu města Brna, odboru dopravně správních činností, ze dne 01.03.2022, č.j.: ODSČ-97609/21-355

t a k t o:

Dle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů se odvolání proti usnesení Magistrátu města Brna, odboru dopravně správních činností, ze dne 01.03.2022, č.j.: ODSČ-97609/21-355

z a m í t á

a usnesení Magistrátu města Brna, odboru dopravně správních činností, ze dne 01.03.2022, č.j.: ODSČ-97609/21-355

se p o t v r z u j e.

Odůvodnění

Usnesením Magistrátu města Brna, odboru dopravně správních činností, ze dne 01.03.2022, č.j.: ODSČ-97609/21-355 byl dle ust. § 80 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) zamítnut návrh odvolatele (jako obviněného z přestupku) na nařízení ústního jednání ve správním řízení o přestupku provozovatele dle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/200 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“), neboť to není nezbytné k uplatnění jeho práv.

Odvolatel podal u správního orgánu I. stupně odvolání proti uvedenému usnesení. Odvolací orgán konstatuje, že odvolání bylo podáno oprávněnou osobou, v zákonné lhůtě a prostřednictvím správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal. Po formální a obsahové stránce odvolání odvolatele splňuje požadavky podle § 82 odst. 2 a § 37 odst. 2 správního řádu. Odvolatel napadá uvedené rozhodnutí v celém rozsahu.

Účastník řízení podal dne 23.03.2022 odvolání v rámci hromadného podání. Správní orgán I. stupně nevyzval účastníka řízení k doplnění odvolání dle ustanovení § 37 odst. 2 správního řádu, jelikož byl účastník řízení opakovaně ze strany jak správního orgánu I. stupně, tak ze strany odvolacího správního orgánu,

poučen, jakou formu mají mít podání, aby k nim bylo přihlédnuto (viz např. sdělení č.j. ODSČ-83000/18-DUJ/N, ODSČ-83007/18-DUJ/N, ODSČ-1/17-DUJ/N, JMK 5801/2019). Ze strany účastníka řízení dochází opakovaně k obstrukčnímu jednání, další vyzývání k doplnění podání vede pouze k neopodstatněnému prodlužování řízení (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2015, č.j.: 6 As 262/2015). Proto je nutné postupovat v souladu s ust. § 82 odst. 2 věta 2. správního řádu: „*Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí.*“ Účastník řízení tedy napadá rozhodnutí v plném rozsahu.

Správní orgán I. stupně o odvolání, které vyhodnotil jako včasné, sám nerozhodl, a proto ho včetně správního spisu v souladu s ust. § 88 odst. 1 správního řádu předal spolu se svým stanoviskem k odvolání Krajskému úřadu Jihomoravského kraje, odboru dopravy, jako odvolacímu orgánu (dále též jen „odvolací orgán“).

Podle § 98 odst. 1 ZOP odvolací správní orgán přezkoumává napadené rozhodnutí v plném rozsahu. Odvolací orgán tedy přistoupil k přezkoumání napadeného rozhodnutí v plném rozsahu, a přezkoumal nejen zákonnost rozhodnutí, ale též jeho správnost. Podle § 89 odst. 2 věta třetí správního řádu k vadám, které nemohou mít vliv na zákonnost nebo správnost napadeného rozhodnutí, se nepřihlíží.

Nejprve se odvolací orgán zabývá tím, zda je napadené rozhodnutí vůbec způsobilé odvolacího přezkumu, tj. přezkoumatelné. Za nepřezkoumatelné je třeba považovat rozhodnutí, které je nesrozumitelné např. pro vnitřní rozpornost, neurčitost nebo nejednoznačnost nebo které trpí nedostatkem důvodů. Takovým je rozhodnutí, které má nedostatky ve skutkových zjištěních proto, že rozhodovací důvody jsou opřeny o nezjišťované skutečnosti, o skutečnosti, které nemají oporu v podkladech nebo zjištěné postupem v rozporu s právními předpisy. Za neodůvodněné je pak také možno považovat rozhodnutí, z jehož odůvodnění ani ve spojení s obsahem spisu není zřejmé, jakými úvahami se při hodnocení podkladů rozhodující orgán řídil, jak jednotlivé podklady vyhodnotil, jak vyřešil rozpory mezi nimi a jak uvážil o námitkách účastníka řízení (např. i proč neprovedl jím navržené důkazy), proč právní argumentaci účastníka řízení považoval za neúčinnou a námitky za liché, mylné nebo vyvrácené, čím byla naplněna zákonná kritéria nebo pokud by spis obsahoval protichůdná sdělení a z rozhodnutí by nebylo zřejmé, které podklady byly vzaty v úvahu a proč.

V těchto směrech tedy napadené rozhodnutí podle přesvědčení odvolacího orgánu vadami netrpí. Je z něho patrné, o čem a jak bylo rozhodnuto a v odůvodnění jsou vyloženy úvahy, na kterých své rozhodnutí prvoinstanční orgán založil.

Prvoinstanční orgán napadeným usnesením zamítl návrh odvolatele (jako obviněného z přestupku) na nařízení ústního jednání ve správním řízení o přestupku provozovatele dle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, neboť to není nezbytné k uplatnění jeho práv.

Zákonný rámec nařízení ústního jednání upravuje ust. § 80 zákona o odpovědnosti za přestupky:

(1) Správní orgán může nařídit ústní jednání.

(2) Správní orgán nařídí ústní jednání na požádání obviněného, je-li to nezbytné k uplatnění jeho práv; jinak návrh zamítne usnesením, které se oznamuje pouze obviněnému. O právu žádat nařízení ústního jednání musí být obviněný poučen. Správní orgán nařídí ústní jednání i bez požádání obviněného, je-li to nezbytné pro zjištění stavu věci. Správní orgán prvního stupně nařídí ústní jednání i bez požádání obviněného, je-li obviněným mladistvý.

(3) Správní orgán může nařídit ústní jednání na požádání poškozeného, je-li to třeba k rozhodnutí o nároku na náhradu škody nebo nároku na vydání bezdůvodného obohacení. O právu žádat nařízení ústního jednání musí být poškozený poučen. O zamítnutí návrhu poškozeného na nařízení ústního jednání se rozhodne usnesením, které se oznamuje pouze poškozenému.

(4) K ústnímu jednání správní orgán předvolá účastníky řízení. Ústní jednání lze konat bez přítomnosti obviněného jen tehdy, jestliže byl řádně předvolán a souhlasí s konáním ústního jednání bez vlastní přítomnosti nebo pokud se na předvolání nedostaví bez náležité omluvy nebo bez dostatečného důvodu.

Ze spisového materiálu odvolací správní orgán zjistil následující:

Správní orgán nenařídil ústní jednání, protože jeho nařízení nepovažoval za nezbytné pro zjištění stavu věci. O právu žádat nařízení ústního jednání byl odvolatel poučen ve vyznění o termínu provádění dokazování mimo ústní jednání ze dne 02.02.2022, které bylo odvolateli doručeno dne 14.02.2022. Odvolatel podal návrh na nařízení ústního jednání v rámci odvolání proti rozhodnutí o přestupku provozovatele vozidla dne 21.02.2022, a nijak jej neodůvodnil. Správní orgán I. stupně nejednal v rozporu s právními předpisy, pokud ve věci nenařídil ústní jednání, tímto postupem nebyl účastník nijak krácen na svých právech (obdobně viz rozsudek Nejvyšší správního soudu ze dne 22.10.2015, č.j. 8 As 110/2015-46). Správní orgán není povinen provést všechny navržené důkazy, avšak musí o vznesených návrzích rozhodnout – a pokud jim nevyhoví – ve svém rozhodnutí vyložit, z jakých důvodů navržené důkazy neprovedl, resp. pro základ svých skutkových zjištění je nepřevzal [nález ze dne 04.09.2002 sp. zn. I. ÚS 113/02 (N 109/27 SbNU 213)]. Správní orgán I. stupně tuto svou povinnost splnil. Odvolatel se mohl seznámit se spisovým materiálem, vyjadřovat se k němu, doplňovat jej, a navrhopvat další důkazy, a to po celou dobu řízení, nic z toho ovšem neučinil.

Vzhledem k výše uvedenému nejsou námitky odvolatele důvodné.

Odvolací orgán neshledává napadené usnesení nezákonným ani z jiných hledisek – toto rozhodnutí splňuje přiměřeně formální a obsahové požadavky, netrpí nepřezkoumatelností založené např. na vnitřní rozpornosti, nejasnosti, nedostatku důvodů a podobně. Usnesením byl zamítnut návrh odvolatele (jako obviněného z přestupku) na nařízení ústního, přičemž odůvodnění napadeného usnesení obsahovalo citaci ustanovení zákona o odpovědnosti za přestupky, kterým je toto právo odvolateli konstituováno.

Odvolací orgán tedy shrnuje, že neshledává napadené usnesení rozporným s právními předpisy.

Odvolání tedy nemá odvolací orgán za důvodné, napadené usnesení není na základě odvoláním uplatňovaných hledisek nesprávné. Jelikož je i jinak přiměřeně v souladu s právními předpisy, odvolací orgán odvolání zamítá a napadené usnesení potvrzuje. Odvolací orgán tedy uzavírá, že zamítnutí návrhu na nařízení ústního jednání bylo v souladu s právními předpisy.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se dle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, nelze dále odvolat.

Mgr. Karel Frölich,

vedoucí oddělení dopravně správních agend
odboru dopravy

Počet listů rozhodnutí: 2
Počet příloh/listů příloh: 0/0

Rozdělovník:

Magistrát města Brna, odbor dopravněsprávních činností, Kounicova 67, 601 67 Brno + spis

Zpracovala:

Mgr. Kateřina Vybralová Wantochová
oprávněná úřední osoba